

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, nemškem, poljskem, italijanskem, francoskem, češkem, angleškem, portugalskem in madžarskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljci Klaverjeve družbe, gospe grofici M. Tereziji Ledóchowski v **Solnogradu**.

Vsebina številke meseca kimavca:

Nadpastirska priporočila. — Predavanja in gledališče hotentotskih otrok misijona Heirachabis, Nemška J.-Z.-Afrika. (Poroča P. Jožef Klemann, O. S. F. S.) — Nekaj o pevoljubju Mende-zamorcev. (Spis. P. Sinner, C. S. Sp., apostolski misijonar iz Boin Sierra Leone.) — Apostolski vikariat srednje Nyanze. (Pismo Msgr. Sweensa iz Katoke naši generalni voditeljci.) — Apostolski vikariat Bagamoyo. Misijon Sv. Jožef v Vidundi. (Pismo škofa Vogta generalni voditeljci Družbe sv. Petra Klaverja.) — Škofova beseda priznanja tiskarni v Marija Sorg. — Apostolski vikariat Bazuto-dežela. Misijon Sv. Monika. — Kratka misijonska poročila. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Listek: Cvetka iz afrikanske divjine. — (Piše P. Rault, C. S. Sp.) — Popolni odpustek. — Sliki: Gledališče in plesi pri Hotentotih v Namaqua-deželi. — Pomožne misijonarke v črkostavnici.

Častilem sv. Petra Klaverja.

Sv. Peter Klaver. Velika podoba, oljnat tisk, oblika 34—46 cm.

Izjemna cena 20 vin., s poštnino 30 vin.

Majhne podobice sv. Petra Klaverja.

Primerne za molitvenike. Lepo barvane, komad 2 vinarja, 50 komadov stane 75 vinarjev. Ista slika nekoliko večja, cena komada 5 vinarjev, 50 komadov 2 K 25 vinarjev.

Podobice sv. Petra Klaverja

v obliki molitvene knjige, svetlotisk. Cena komada 5 vinarjev, 50 komadov 2 K 25 vinarjev.

Litanije k časti sv. Petra Klaverja

(cerkveno potrjene za osebno porabo). 4 strani v obliki molitvene knjige. S podobo svetnika. 1 komad 2 vin., 100 komadov 1 K 50 vin.

Vse navedene stvari se dobe pri

Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani,

Pred škofijo 8, II. nadstr.

Gledališče in plesi pri Hotentotih v Namaqua-deželi.

Nadpastirska priporočila.

V ravnokar minolih mesecih so številni cerkveni knezi dovolili in priporočili generalna pravila naše Družbe za svoje škofije. Navajamo jih po datumu dovolitve: Msgr. Boggiani, apostolski upravitelj v Genovi; Janez Jožef Glennon, nadškof v St. Louisu, Mo.; J. E. Quigley, nadškof v Chikagu; Sebastijan Meßmer, nadškof v Milwaukeeju; Jožef Schrembs, škof v Toledu, Ohio; Jakob Gibbons, kardinal-nadškof v Baltimoru; Dionizij O'Conell, škof v Richmondu, Virg; Karol Hugo Gauthier, nadškof v Ottavi, Kanada; Feliks pl. Hartmann, kardinal-nadškof v Kolinu; Ludovik Nazarij Bégin, kardinal-nadškof v Kvebeku, Kanada; F. kardinal Bourne, nadškof v Westminsteru; J. M. kardinal Farley, nadškof v New Yorku.

Dva cerkvena kneza sta priložila dovolitvi tudi dopise, ki jih tu v prestavi objavimo:

Nadškofija Chicago,
pisarna,
740 Case Street

Chicago, Ill., 7. malega travna 1914.

P. T.

Priporočam Družbo sv. Petra Klaverja prečastiti duhovščini in laikom škofije. Upam, da bodo imele njene zastopnice, prinašalke tega pisma, priliko, da bodo seznanile dobre škofljane s tem delom.

J. Quigley, nadškof.

Iz naše prestolnice,
452 Madison Avenue
New York.

2. rožnika 1914.

Vaše blagorodje!

Z velikim veseljem dajem, v družbi z mnogimi drugimi, Družbi sv. Petra Klaverja iz vsega srca svojo pritrditev in svoj blagoslov.

Prosim Boga, da bi imela oba Vaša časopisa, „Odmev iz Afrike“ in „Zamorski otrok“ bogate uspehe, s tem, da bosta širila med svojimi čitatelji duha dejanske pomoči z molitvijo in delom za misijone, za rešitev neštevilnih duš, ki še ne poznajo luči vere.

Proseč za Vas in Vaše delo vsega blagoslova, ostajam odkrito v Kristusu vdani

Grofici Mariji Tereziji Ledóchowski, Ivan kardinal Farley,
generalni voditeljici nadškof v New Yorku.
Družbe sv. Petra Klaverja,
Rim.

Predavanja in gledališče hotentotskih otrok misijona Heirachabis, Nemška-J.-Z.=Afrika.

(Poroča P. Jožef Klemann, O. S. F. S.)

Jeli mogoče, da majhno črnožolto pleme, hotentotski otroci, že tako dobro govorijo težki nemški jezik, da lahko nastopajo v predavanju in na gledališkem odru? Da. In niti slabo igrali niso mali umetniki pod vodstvom dobrega P. Webra in častitih sester! Bilo je na god našega velečastitega gospoda prefekta. Ves misijon je bil v prazničnem razpoloženju. Pri cerkveni slovesnosti je bilo posebno opazovanja vredno veliko število udeležencev pri mizi Gospodovi. Domačini, odrasli in otroci, so šli z ginljivo pobožnostjo k Onemu, ki je nekdanj dejal: „Pridite k meni vsi, ki ste potrti in obteženi, jaz vas bom poživil.“ Cerkev je bila skoro premala, da bi obsegla vse vernike in tako je bila cerkvena slavnost najodličnejša točka praznika in najboljše darilo in največje veselje za našega patra prefekta.

Popoldne, kmalu po sv. blagoslovu, se je zbral ves heirachabiški „narod“ pred gledališkim odrom, ki ga je dobri

brat Evgen z veliko potrpežljivostjo zbil iz zabojnih desk itd. zunaj na prostem in ki so ga častite sestre okusno prepele in okrasile. Tako se je igrokaz začel! Najprej je bil mičen kratek nagovor: „Bog Te sprejmi!“, ki ga je prednašal majhen domačinski deček; potem je sledilo petje deškega in deklškega zbora s spremljanjem citer na čast ljube Matere božje in nato enodejanka: „Čudodelni zdravnik“. Ko je „zdravnik“ stopil na oder, se domačini niso mogli zdržati smeha; nikdar še niso videli svojca v tako moderni obleki. Oprema in obleka sta bili v resnici pogodeni, zdravniške očali in visok črn cilinder, vse je mogočno vplivalo na k smehu razpoložene gledalce. Za po vrsti prihajajoče bolnike, kojih eno je mučila debelost, druga se je zdela presuha, tretja je tožila zoper revmatizem in razširjenje želodca, je imel čudodelni zdravnik v dobrih in šaljivih besedah vedno le isti „prašek“, ki ga je izročal v odmerjenih porcijah pomoči iskajočim. Konec je tvorila zahvalna in pohvalna pesem vseh „ozdravljenih“ gospodu zdravniku in nato so sledili čez vse smešni hotentotski plesi.

Nekaj o pevoljubju Mende-zamorcev.

(Spis. P. Sinner, C. S. Sp., apostolski misijonar iz Boin Sierra Leone.)

Mende-zamorce lahko imenujemo strastne ljubitelje petja, godbe in plesa. Pesniških izlivov seveda ne moremo pričakovati od ljudstva, ki je še na najnižji stopinji omike; vendar ima rod Mende množico pesnikov, ki brez priprave, recitativno povečujejo dejanja in izročila prednikov, veličino poglavarjev, kreposti žen, prijateljsko zvestobo, življenjske radosti itd., in ne redkokdaj si tudi dovolijo, da bičajo prestopke in slabosti svojih soljudi in tako, z večinoma globoko občuteno presojo življenjskih dogodkov, močno vplivajo na dobro нрав cele okolice; kajti Afrikanec se boji javne graje in zasmehovanja ravno tako zelo, kakor ljubi hvalo in prilizovanje. Tako postanejo pevci in pevke po poklicu organi javnega mnenja in kritike ter zastopajo mesto naših dnevnikov. Celo slučajno mimoidoči tujec lahko zbudi takoj pozornost teh improvizatorjev s svojo posebno zunanostjo in nastopom in postane predmet hvalne ali zasmehovalne pesmi. Stihi, v kojih se opevajo njegove resnične ali domnevane odličnosti ali neumnosti, se ga držijo, kakor priimek, ki mu ga dajo črnici, v čemer so jako iznajdljivi in radodarni.

Nedavno sem obiskal poglavarja v sosedstvu v Bumpu; ob tej priliki je slavila neka pevska družba, ki se je okoli klatila, moj stari, obledeli, tropični klobuk, ker ni več odgovarjal zahtevam evropske noše, in dali so mi priimek „bole govei“, kar se lahko v slovenščini tolmači „stara klobučevina“. Ko sem prvokrat obiskal poglavarja Ndambare, so opevali moje čevlje, ker ne nosi tamkaj nikdo čevljev in ima poglavar sam le sandale (opanke).

Kakor imajo Nemci svoje pevce ljubavi, Francozi trubadurje, Škoti menestrele (godce), tako ima Afrika svoje „Griote“, ki se nahajajo v Senegambiji, Sierra Leone, Liberiji, na Kongu in povsod, in tvorijo poseben stan in za zveneče novce nudijo svoje hvalne, šalne in zasmehovalne pesmi v zasmeh. Pri nekaterih rodovih, kakor v Dahomi, imajo še nalogo, da ohranijo v ljudstvu živ spomin na izročila očetov in slavne čine vladarjev.

Pesmi zamorcev so navadno proizvodi pristno otroških navdihov in čuvstev. Zamorec začne prepevati v vsakem živahnem razpoloženju, in ako je kdo drugi v bližini, takoj mu odgovori s petjem. Če jih je mnogo skupaj, začne takoj cela družba, kot bi se je dotaknil muzikalični val, mrmrati v zboru popolnoma enakozvočno. Če sedi moj deček, ki mi kuha, ob ognju, prepeva: „Gbe le ve gombui i nya li ma ge go“, t. j.: „Ogenj naj gori, kakor hoče.“ Če sedita dva ob ognju, tedaj peva eden: „Zakaj ogenj ne gori?“ in drugi odgovarja: „Ker goretí noče!“ Tako prepevata menjaje se, dokler ne zazvoni zvonec k jedi. Ako jih več opravlja poljsko delo, začne nenadno eden peti: „Tovariši, krepko udrite!“ Ostali takoj pritegnejo: „Kajti trda je gruda.“ In so enkrat vneti od muzikaličnega duha, lahko ponavljajo isto melodijo ure in ure, ne da bi se zmučili. Tukaj jako priljubljeno domače plesno petje je sledeče: možje prepevajo med bobnanjem in plesom: „A li poma a ganyao,“ t. j.: „Idite, prinesite, ne živite v bedi,“ nakar odgovarjajo plesoči in pojoči dečki: „Ye lo a toli we nje woma,“ t. j.: „Koga pokličejo od reke sem?“

Krotílci kač gojijo kače v zabojih, da jih porabljajo za razveseljevanje ljudstva in za javni ples. Dotični, ki je izurjen pri kačah, drži z desnico žival in jo bliža zdaj svoji roki, zdaj obrazu; zdaj zopet vtakne njeno glavo v svoja usta, medtem ko poje: „Ndo ya, ndo ya, ndo ya, so bondu nya nde gi li gbe Konko, doli ma ha nya wa a ndo po ndu ma ga gbaji ge le lo aja we so bondo,“ t. j.: „Poišči, poišči, poišči kačo, ki sem jo izgubil v Yambobušu. Brate, šel sem včeraj v Tikonko plesat, rekali so mi otrok, ker moje je telo

še majhno, jaz pa sem z rokami zaploskal, tako, da so oblaki odgovarjali (ponavljali).“ In ljudstvo začne plesati med bobnanjem krog kače in krotilca, medtem ko ponavlja iste besede in isto melodijo. Ako popade črno drhal plesni vrtnec in radost petja, potem skoro ne more odjenjati in lahko vztrajajo pol dneva ali cele noči, ne da bi jih utrudila večna enoličnost. Gorje misijonu, ki se nahaja v bližini javnega plesišča!

Misijonski dopisi.

Apostolski vikariat srednje Nyanze.

(Pismo Msgr. Sweensa iz Katoke naši generalni voditeljici.)

Vaše zanimivo poročilo mi je bilo za eno uro v krepi in tolažbo. Božja previdnost vidno blagoslavlja Vaš trud; miloščine se množe in kar je še boljše, molitve črncev se brez prenehanja dvigajo k božjemu prestolu. Vam in udom Družbe se ne moremo dovolj zahvaliti. Pač si predbacivam, da sem se zapoznil, a Vaša dobrotljivost bode mi oprostila; moji dnevi so tako izpolnjeni, da, ako pridem na kakšno postajo, mi ne preostaja časa, in ako bi hotel porabiti za to noč, bi bile moje moči kmalu izčrpane. — Na karavanskem potovanju imam nekoliko prostih trenutkov, kajti če pridemo na karavansko postajo, tedaj počivajo moji nosači. Tako pišem zdaj to pismo, sedeč na zaboji, v neki šupi, ki me varuje pred pekočimi žarki; zraven mene stoji tovarno živinče. Nahajamo se na polju, tri ure od misijona N. L. Gospe Lurške. Od te postaje se zdaj vračam, potem, ko sem se 10 dni mudil s tremi gorečimi misijonarji in nekaj sto kristjani tamkaj. Naravno je, da mi je v veliko tolažbo, ko lahko konstatiram napredek misijona v bližini.

V začetku, pred 18 leti, je bilo življenje mojih sobratov večkrat v nevarnosti. Kralj, velika izdajica, ni ničesar opustil, da bi pregnal donašalce blagovestja. Ko pa so se njegovi poizkusi razbili na pogumu našincev, prepovedal je podanikom moliti in se nam bližati. In sedaj imam zadoščenje, da smem trem otrokom njegove številne družine podeliti zakrament sv. birmе. Na praznik Rožnega venca so bili krščeni. Trije drugi, kojih eden je prestolonaslednik in drugi vladar v neki drugi deželi, so že dolgo katehumeni. Koliko so se morali bojevati, da so to dosegli! Njihov oče ni skoparil niti z odredbami niti z zvijačo. — Danes

je vse drugače: kralj se kaže zadovoljnega radi izpreobrnitve enega dela svoje družine in sam je najboljši prijatelj misijonarjev. Upajmo, da nam bode tudi zanaprej tako naklonjen!

Takšna dejstva seveda mogočno vplivajo na ljudstvo. Vsako nedeljo zapiše misijonar, ki ima to opravilo, nove katehumene. Kar se tiče duševnega, zdi se, da gre najboljše; toda v gmotnem oziru je mnogo slabše in včasih manjka misijonarjem najpotrebnejših stvari. Stanovanje je, da se Bog usnili. Ob priložnosti, ko sem jih jaz obiskal, nas je pregnala nevihta z dežjem nekega dne izpod strehe, kjer smo obedovali. Skozi slabo se zapirajoča vrata in okna žene veter prah po celi sobi. Brat lajik dela s pomočjo domačinov kolikor more, ker smo pa tu oddaljeni od vseh prometnih zvez, delo počasi napreduje. Da je beda popolna, je pred nekaj tedni pogorelo skladišče in z njim del zaloge.

Vse to pa me ne žalosti tako, kot usmiljenja vredno stanje, v katerem sem našel prostor, kjer je bilo že deset let bivališče Gospodovo. „Samo raditega ostane pokoncu, ker je hiša božja,“ pravijo domačini. Imel sem srečo, da sem tamkaj bral sv. mašo ob navzočnosti številne in pobožne trume vernikov. Delil sem kruh življenja šestletnim otrokom, kakor tudi zrelim možem in starčkom. — Sobrati so me nujno prosili, da jim dovolim zidanje cerkve; zagotavljajo me, da ne bode mnogo stroškov, hočejo sami sodelovati itd.

Od boli mi srce poka, vendar sem moral slediti pameti, ki mi je velela še čakati, kajti odkod bi naj prišel potreben denar? Naši izdatki se množe, in dohodki se ne množe v isti meri. Glas srca moram zadušiti in zidanje odkloniti, dokler mi ne bo mogoče pokriti stroške. Naj nam pride na pomoč božja previdnost in N. L. Gospa Lurška! Ne verujem, da bi bili kje pogumnejši kristjani in revnejša cerkev, kot je naša.

Oprostite, gospa grofica in častita dobrotnica, prostost, s kojo razlagam svoje težave. Gotovo ste pripravljeni, da mi pomagate. Bog naj podpira Vašo dobro voljo! Povrne naj Vam stokrat vse dobrote, ki jih izvršujete!

Ta stiskan misijon leži v Assuvi-ju in šteje krog 450 kristjanov. Pogosto, dà, celo dnevno obhajilo je tamkaj v časti; približno 40.000 hostij se razdeli vsako leto. Deške in dekliške šole obiskuje več nego 120 otrok. Z malimi izjemami so kristjani revni, a delajo radi. Takozvano zavetišče prenočuje približno 20 nesrečnežev. Pouk katekizma izkazuje kakih 100 obiskovalcev, katehumenov 40.

Jutri bom nadaljeval svoje potovanje skozi gozdove, bivališče levov in drugih divjih živali; pojutrišnjem pridem v ob-

ljudene kraje in končno v semenišče v Rubji, ki ga ne nehate podpirati. Hvaljen bodi ljubi Bog in hvala dobrotnikom!

Ker pride to pismo do Vas o božičnem času in proti novemu letu, storim prijetno dolžnost; izrekam Vam odkritosrčna voščila za dobro in sveto leto. Bilo rodovitno za Afriko! Slaba moja molitev spremlja te želje; vsak dan se dviga proti nebesom za Vas in za Družbo sv. Petra Klaverja.

Apostolski vikariat Bagamoyo.

Misijon Sv. Jožef v Vidundi.

(Pismo škofa Vogta generalni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja.)

Dne 16. mal. srpana p. l. sem zapustil Bagamoyo, da obiščem naše misijone Muguro, Tununguo, Matombo, Marienfels in Vidundo, in birmal sem 700 novih kristjanov. Obiskati moram še devet postaj in v Bagamoyo bom se povrnil šele koncem vinotoka. Danes se še moram napatiti proti Hongi in pri tem bode treba prekoračiti krog 2000 metrov visoke gore.

Tu v Vidundi je sveti Jožef vidno blagoslovil naš trud. Misijon obstoja šele tri leta. Nekaj mesecev po ustanovitvi sem prišel v deželo in nisem bil brez skrbi za bodočnost; zdelo se je, da se je izlam ukoreninil na vseh prometnih križiščih. Kako srečen sem torej bil, ko so me štiri dni pozneje vsak trenotek na istem potu pozdravljali z lepimi besedami: „Tumsifre Yesu Kristu!“ („Hvaljen bodi Jezus Kristus!“) In kakšno veselje, ko sem videl tu veliko število krščenih mladih ljudi! Zadnje mesece, po triletnem pouku, so krstili misijonarji 420 dečkov in deklic. Nekaj starejših oseb je tudi že prosilo za krst. V okraju imamo deželne šole, kjer poučujejo katehisti čitanje in pisanje in posebno veronauk. Šol je sedaj 18, ki jih obiskuje 600 otrok. Nekaj teh šol je oddaljenih dva dni hoda od misijona, a kakšnih dvanajst jih je v bližini. Naj bi še dalje sv. Jožef varoval ta misijon.

Mesec dni imajo že misijonarji pravo stanovanje, a naš gospod Jezus Kristus biva še v revni koči, ki je sestavljena iz bambusa in pokrita s travo. Oltarni zvonček služi tudi v zvonjenje angelovega češčenja in mora oznanjevati tudi začetek svete maše. Petje ni dosti vredno radi pomanjkanja harmonija. Marljivo delamo opeko in pripravljamo les za malo cerkev in v to svrhu tudi štedimo kolikor je mogoče.

V svrhu dobave potrebnih živil smo zasadili kavo in obdelali kos zemlje za nasajenje proževine (kavčuka). Upajmo, da blagoslovi Bog tudi ta dela! Mala čreda šteje le pet krav. Krave

dajejo tu pri nas le malo mleka; razentega je ravno za pašo neugoden letni čas, in tako nismo v resnici že imeli nekaj tednov niti kapljice mleka.

Pred nekaj tedni je umrl dobri brat Izidor na hudobni mrzlici. Ni imel še 30 let. To je že druga žrtev, ki jo je zahteval ljubi Bog v Vidundi. Brat Viljem je umrl pred tremi meseci ob prihodu na svoje bodoče delovno polje. Toda kdo bi ne dal rad svojega življenja, ko bi mogel s tem dati ubogim zamorcem krščanstvo? In ne bil bi li upor proti postavam božje previdnosti, doseči kaj tako velikega, in se ne hoteti obenem za to žrtvovati?

Danes zvečer zapustim Vidundo in grem v Hongo, da obiščem od tam naše misijone v Kibalteve in Bakai v Ugogo. P. Siker mi ravnokar piše, da nas anglikanci hudo napadajo, celo v nemško-protestantovskih časopisih, ker hočejo imeti te kraje zase. Najbrže sodijo ti gospodje, ki so vrhutega le malo časa živeli v imenovanih krajih ali pa sploh niso bili tamkaj, vse po svojih nazorih in imajo vse za resnico, kar jim pripovedujejo njihovi katehisti, čeravno smo že ovrgli njihove podatke.

Škofova beseda priznanja tiskarni v Marija Sorg.

Škof Auneau piše:

„Ravnokar smo dobili po pošti zavoje od ‚Za Mpulumutsi‘, ki ste nam jih poslali sredi velikega srpana 1913 iz Solnograda. Žurim se, da Vam izrekam za to našo najtoplejšo zahvalo. Prva izdaja¹ ‚Za Mpulumutsi‘ je bila zelo dobra; druga izdaja² je bila še boljša. Nove lepe slike so prišle zraven. Naši zamorci imajo s tem veliko veselje; slike jim bodo služile za nazorni nauk. Različna barva vezave je jako praktična. Naši mladi učenjaki si bodo izbrali lahko po svoji volji najljubše barve.

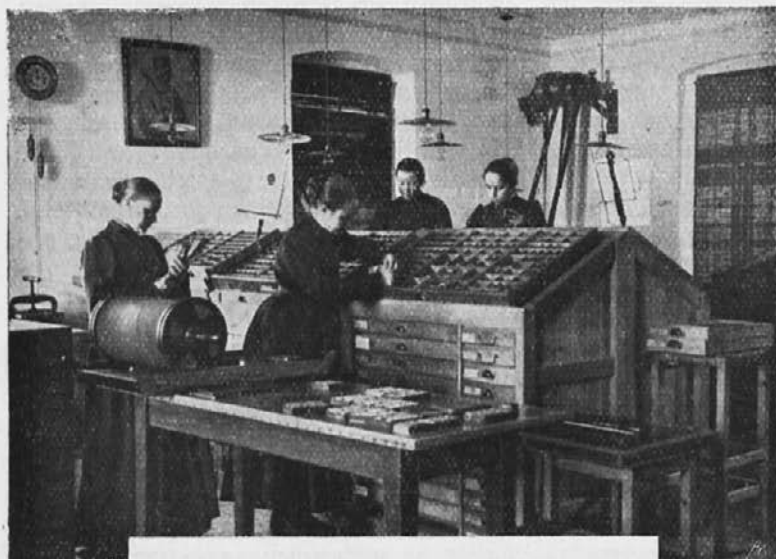
Dozdaj so videli le kristjani in učenci v Nguludi novo-došlo svetopisemsko zgodovino ‚Za Mpulumutsi‘; v nekoliko dneh pa se bo raznesla vest o njenem prihodu v vse naše rezidence in bo napravila povsod veliko veselja in pomnožila željo po posesti ljubkih knjig. Trije zaboji,³ o kojih pošiljatvi nam naznanjate, bodo kmalu prišli in izpolnili želje vseh.

¹ V 2000 izvodih.

² Tiskano v 35.000 izvodih.

³ Radi pomanjkanja notranjih moči se more ta velika izdaja le polagoma vezati in le po 2—4000 izvodov pošiljati.

Za to veselje se imajo zahvaliti naši ljubi črnici Vam; Vaši velikodušnosti in Vaši ljubezni se imamo zahvaliti, da lahko podamo našim ukaželjnim učencem te lepe in dobre knjige, iz kojih bodo zajemali svojo versko znanost. S tem ste storili gotovo izredno apostolsko delo; Bog Vam bo stotero poplačal! S tem ste osrečili tisočere! Ta misel bo razveseljevala Vaše čuteče in ljubeče srce. Kar se nas tiče, smo se Vam čez vso mero zadolžili,

Pomožne misijonarke v črkostavnici.

toda lahko ste prepričani, da nimate opraviti z nehvaležneži. Prosili bodemo Boga, da nam bo pomagal, izbrisati našo zahvalno dolžnost napram Vam.

Imenovanih pet pošiljatev je prišlo v dobrem stanju. Knjige so bile jako dobro zavite in niso nič trpele od dolgega potovanja. Bile so celo pri razvijanju tako sveže boje, kot bi prišle šele ravnokar iz knjigoveznice."

Decorative flourish

Apostolski vikariat Bazuto-dežela.

Misijon Sv. Monika.

P. Héntrich od oblatov Brezmadežnega Spočetja, piše naši generalni voditeljici:

Kakor sem Vam že enkrat naznanil, sem ravno namenjen ustanoviti nov misijon sv. Terezije, ki mnogo obljubuje. Zidanje cerkve se je pričelo pred nekaj meseci, a se je pred enim mesecem prekinilo in počiva še danes. Gotovo Vas bode zanimalo, kaj je bilo temu vzrok. Dva poglavarja sta se prepirala za novi misijon: stric in nečak. Ko smo predlagana stavbišča ogledovali, nam je posebno ugajal neki prostor na zemlji nečakovi, a ravno na meji posestva njegovega strica, ki smo ga obvestili in resnično verovali, da smo našli prostor, ki bo zadovoljil oba. Toda ne! Stric je hotel imeti čast, da bi sam imel veliki misijon in mislil je potem na maščevanje. Poslal je k višjemu poglavarju okraja svojega brata, očeta imenovanega nečaka. Nečaku je ime Mitchell. Višji poglavar se imenuje Peete, stric Seshope. Seshope se je pritožil, da je dal Mitchell misijonom stavbišče, ki leži na meji njegovega zemljišča. On da ne more tega dovoliti, ker bi znala poleg ležeča polja radi misijona trpeti.

Poglavar Peete je prišel z množico svojih ljudi, med katerimi je bilo tudi več starcev, ki so pred leti mejo med Seshopejem in Mitchellovom določili. Pokazalo pa se je, da meja, ki jo je Seshope trdil, ni bila niti njegova, ampak je bila dalje zunaj. Toda mladost in neizkušenost svojega nečaka izkoriščajoč, prilastil si je polagoma nečakova polja, ne da bi zadel na odpor. Poglavar Peete je torej razsodil: „Misijon je delo božje, pa ne enega ali drugega poglavarja. Misijon je ustanovljen in ostane, kjer je. Stavbišče je Mitchellovo zdaj in pozneje. Meja, Seshope, ki jo trdiš, ni prava meja. Dobro, ostane naj, kakor je, toda misijonarji potrebujejo nekaj polja za živež; daj ti obmejno polje in prepir bo končan. Misijon bo tako na tvojem zemljišču potem kakor na Mitchellovem.“

Višji poglavar Peete je govoril. Seshope pa, zelo nezadovoljen, je apeliral na vladajoči angleški magistrat. Bilo je veliko ljudsko zborovanje z imenovanimi poglavarji in z magistratom na čelu. Pogajanja so trajala 4 dni. Medtem je dal Seshope javno moliti in je naročil za to protestantskega črnega upravitelja. (Seshope je pogan, kakor tudi Mitchell in Peete). To je storil le iz maščevanja proti nam katoličanom. Kakor smo pozneje doznali, so tičali za celo afero protestanti, ki so hoteli na vsak način zabraniti misijon. — Magistrat pa je končno uvidel hudobno nakanano Seshopeja ter mu zagrozil z ječo. Le Peetejevemu zagovoru se ima zahvaliti, da se je rešil. Končno je magistrat dejal: „Seshope, li trdiš, da je misijon na tvojem ozemlju?“ Odgovor:

„Da“. (Poprej je bil samo na meji!) „Dobro,“ de magistrat, „prihodnji petek pridemo semkaj na to mesto; toda gorje ti, ako bode drugače! Zahtevaš dalje, da se zidanje prekini?“ Seshope: „Da, zahtevam.“ Magistrat: „Vedi pa tudi, da boš za to kaznovan, ako ni prostor tvoj.“

V petek veliko zborovanje na stavbišču z magistratom. Vsi so govorili proti Seshopeju in kazali magistratu prejšnjo mejo. Takoj se je zapovedalo, da se stara meja ugotovi in se da vsa tostranska zemlja Mitchellu nazaj, da bode imel misijon mir. Ko je bilo to urejeno, je Seshope začel postajati neznosen in je dejal magistratu: „S tem nisem zadovoljen.“ Nato pravi magistrat: „Ker nisi zadovoljen, obrnil se bom na kralja Griffitha (ki je katoličan) in na guvernerja v Maseru; tam bomo videli.“

Zborovanje se je končalo. In sedaj čakamo na poslaništvo kralja Griffitha, ki je že na potu, kakor se sliši. Najbrže bodedo prihodnji teden govorili zadnjo besedo. Poslanec je neki poglavar, ki je ugotovil prvo Seshopejevo mejo; kakor se govori, je segala še dalje nego je zgoraj omenjeno. Pričakovati je, da bo naš poglavar Seshope kudo kaznovan za svojo ošabnost proti misijonu. Da mi ostanemo, je gotovo, a delo je še prekinjeno. Za izid, upamo, da bodedo zvedeli prihodnji teden.

Kakor vidite, tudi tu ne počiva hudobni duh. Ako tudi izgubi, vendar hoče najpoprej še kljubovati misijonu.

Pri Sv. Ani je vse po starem. Otrovnikov niso našli in nadaljnje raziskovanje se je prenehalo. Misijon naj se prestavi, toda kdaj, to je v rokah škofovih. Za prvo ne morem drugega, kot hoditi še k stari Sv. Ani in brati tamkaj mašo, čeravno je stara ilovnata cerkva mnogo premajhna. Upajmo, da nastopijo za težko izkušani misijon tudi kmalu solnčnejši dnevi. Toliko o mojih otrokih skrbi Sv. Tereziji in Sv. Ani. Res, na izkušnjavah mi ne manjka! Upam na Boga, da se bode našlo nekaj dobrotnikov za Sv. Terezijo, da se misijon čimprej povzdigne, ko bodo spori končani “

Kratka misijonska poročila.

Škof Biermans piše naši generalni voditeljici iz N s a m b y a: „Ravnokar sem se vrnil z daljšega vizitacijskega potovanja. Obiskal sem del svojega vikariata, ki še ni bil nikdar pregledan in sem zelo srečen, da lahko rečem, da je moje potovanje

imelo najlepši uspeh. Deset novih katehumenatov sem ustanovil v eni sami provinciji. Vsi poglavarji so dali po enega ali več sinov ali sorodnikov (v celem 80), da jih poučimo v naši sveti veri. Obenem sem izvolil prostor za nov misijon v onem

kraju, ki je zelo obljuden in čigar prebivalstvo je dobrega mišljenja. Kakor hitro bodo okoliščine dopustile, mislim misijon otvoriti. — Nikdar nisem opazil toliko vidnega blagoslova božjega pri našem podjetju.

Izveček iz nekega pisma P. Porte, O. M. I. Srčna hvala za obilno miloščino ob lakoti! Vi ste resnično „previdnost“ za Afriko in „Mati zamorcev“ afrikanskih. „Vita, dulcedo, spes nostra!“ („Naše življenje, tolažba in nada!“ ali tudi, kakor pravijo Kafri: „Mohumaga li a Roma“ („plemenita gospa v Rimu“), „Nma chona“ („naša mati“). Bog Vas ohrani še dolgo z Vašim dragim malim podjetjem, ki bo vedno bolj prosperovalo in raslo v blagor Afrike! — Tu živi stari Kakola, ki je star 101 leto in ki sem ga jaz krstil. Če mu zdravje pripušča, pride v cerkev molit in trikrat v tednu pride k meni, potrka na vrata in vsakičkrat dobi denarja za tri jajca. Že 6 let je na ta način pri meni aboniran na to malo delo usmiljenja, in pri tem pravi vsakokrat: „Vi bodete dolgo živeli, ker se tako do brotljivo usmilite ubogih starčkov.“ Spoštovana gospa, ta hvala gre Vam mnogo bolj kot meni; kajti Vaša milodarnost ne računi z vinarji in kronami, ne z zlati, ne, Vi pošljate miloščino na tisoče in tisoče v ubogo Afriko. Zato Vas bo ljubi Bog tudi dolgo, dolgo ohranil pri življenju! — K Vsem svetnikom smo imeli prelepo slavnost, ko je 35 odraslih novokrščenecv prejelo prvo sveto obhajilo. Želel sem, da bi Vi videli to pobožnost! Ne maram govoriti o delu, ki so si ga napravljali, da bi pripravili ta praznik. Vam se spodobí hvala za dobroto, ki se je izvršila ob tej priložnosti. Kljub lakoti,

ki je dosegla svoj višek, so prišli vendar kristjani iz cele okolice, in lahko Vam povem, da se je Vas mnogo spominjala. Lahko trdim, da se ne moli rožni venec, ne opravi obhajilo, kjer se naši črnici ne bi spominjali vobče svojih dobrotnikov, posebno pa molijo za „Mohumaga li a Roma“, za plemenito gospo v Rimu, „Nma chona“, našo mater!

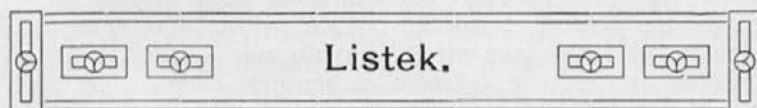
Kinshasa (belgijski Kongo). Monsignor Ronslé nam piše: „V veliko veselje pribijemo, da je misijon v Kinshasi v duševnem in gmotnem oziru precej napredoval. Statistika preteklega leta do 1. maj. srpana 1913 pravi: 1152 katoličanov, 392 krščanskih družin, 130 krstov, 6844 obhajil. — Kinshasa je zadnja postaja železnice na spodnjem Kongu in središče večih velikih družb za kupčijo in trgovino. S temi podjetji privabljajo veliko množico ljudi semkaj, belcev in posebno črncev. Večina teh črncev je ali že kristjanov, ali pa želijo postati. — Pokazala pa se je potreba hiše božje, ki bi odgovarjala pomenu razcvitajočega se kraja in ki bi bila vredna velikega Boga, v čigar čast bi se naj postavila. Dela se že načrt, zidovje že sega meter visoko nad zemljo. Poslopje meri v dolžini 58 metrov, 16 v širino s povprečno ladjo 24 metrov dolžine. Imela bo 3 ladje z 2 vrstama po 9 stebrov. Stolp pride na pročelje in bo meril 30 m. Za Kongo bo to spominska cerkev. Seveda smo začeli zidanje brez zadostnih sredstev, toda imamo neomajno zaupanje, da nas ne bo božja previdnost zapustila. Gotovo nam bo poslala dobrotnikov, ki nam bodo pomagali iz stiske. Hočete li, dragi bralci, diti orodje v roki te dobrohotne previdnosti?“

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Maria Sorg, 29. velikega travna. Obisk novoposvečenega opata benediktinskega samostana Schweiklberg, prečast. P. Celestina Maier, v spremstvu prečast. P. Strasserja iz samostana pri Sv. Petru v Solnogradu.

Rim, 2. rožnika. Obisk prečast. P. Dom. Hermana M. Renzel, opata benediktinskega samostana Merkelbeek, ki pozna našo generalno voditeljico od katoliškega shoda v Aachenu in se zelo zanima za njena prizadevanja. Ker se je izvršila ustanovitev benediktincev v Siegburgu, blizu Geistingena, iz Merkelbeeka, je obljubil prečast. opat, da obišče ob priliki tudi naše centralno mesto v Geistingenu.

5. rožnika. Sprejem naše generalne voditeljice po Nj. eminenci kardinalu Sévni, nadškofu v Lyonu. Naša generalna voditeljica obširno poroča Nj. eminenci o ustanovitvi, smotru in organizaciji Družbe sv. Petra Klaverja, ki mu je bila še neznana, nakar ji da koristne nasvete za še večje razširjenje Družbe ter ji obljubi, da se hoče tudi sam zavzeti za našo stvar.

Cvetka iz afrikanske divjine.

(Piše P. Rault C. S. Sp.)

Cvetke najdemo povsod, bodisi na visoki gori, na po-bočju hribov ali v vlažni dolini. Ne naletimo li tuintam na zvončke ob robu močvirja? Tako se je tudi, kot bo pokazala ta povest, v trdi divjini, sredi poganske pokvarjenosti, pod blagodejnim vplivom milosti božje razvila ljubka cvetica, ki pa je že presajena v nebeški vrtec.

Ravno sem hotel iti skozi vas, ko nenadoma prihiti neki katehist ob 11. uri in mi zakliče: „Oče, idite hitro tjekaj!“ in pokaže na z bananami posejan grič. „V eni teh koč,“ pravi dalje, ki jih vidiš na drugi strani banan, leži neki ‚Mozuri‘ (starček) težko bolan.“ Takoj sem se napravil na pot. Solnce sicer najhuje peče o tem času, a kaj je na tem? — Ako se gre za to, da se satanu iztrga duša in se jo za večno osreči v nebesih, ne štedimo s trudom.

Tedaj sem hitel, kolikor sem mogel, da mi je tekel pot po trudnih udih. Po hitrem teku pridem slednjič k zaznamovani koči. Tu najdem, sedečega na tleh, s hrbtom opirajočega se na zid kočice, ubogega moža, ki ga je starost in bolezen že čisto oslabila. Zdajpazdaj je zastokal, kar mi je bilo v dokaz njegovih hudih bolečin. Pristopim bliže in ga pozdravim v obliki, ki je običajna med prijatelji. Potem ga vprašam: „Mozuri, zdi se mi, da mnogo trpiš?“ — „Da, oče,“ odvrne mi, „jaz mnogo trpim — tu — tu!“ in pokaže na svojo glavo in svoje izžeto telo.

„Prinesete mi li zdravila?“ vprašuje dalje. „Mozuri,“ mu odvrnem, „jaz imam dosti zdravil, toda tebi ne pomagajo, tvoja bolezen je neozdravljiva. Ti si star — zelo star — tvoja visoka starost je v prvi vrsti tvoja bolezen, in te ne more ozdraviti niti belec. — Tvoje srce pa, ki je tudi bolno, lahko ozdravim. Hočeš, da ti pripovedujem o Bogu, da te poučujem v njegovi veri in ozdravim tvoje srce?“ „Oče,“ zakliče, „pripovedujte mi o ‚Ngai‘ (Bogu), jaz bi rad spoznal njegovo vero; hočem, da ozdravite moje srce.“

Tedaj sedem k bolniku in ga začnem takoj poučevati v katekizmu. Govoril sem o božji pričujočnosti, vsemogočnosti in posebno o božji dobrotljivosti. Sredi mojega razlaganja me prekine z opazko: „Oče, vidite, jaz sem star, nimam več las, ostane mi le še malo zob — moj razum je proč in jaz sem in ostanem slaboumen človek. Ne bom mogel več odločiti, mora reči srce na to, kar me učite, da ali ne. Reči mi torej morate, ko me poučite v vaši veri: „Mozuri, veruj to, kar sem te ravnokar učil!“ in jaz bom veroval z vsem svojim razumom. Da, oče verovati hočem, kakor vi verujete.“

„Bodi potolažen, Mozuri,“ mu odvrnem, „jaz te bom ubogal. Toda glej, kako dober je Bog! Ni li pustil rasti koruzo, krompir in bob? Ni li on bil, ki je ustvaril drevesa v gozdu in ta les, ki gori poleg tebe? Solnce in mesec, ki nam svetita, ni li on napravil?“ — „Ngai je dober, oče, zelo dober. Jaz ljubim Ngai, jaz ga zelo ljubim!“

„Da, ljubi ga,“ sem nadaljeval, „a slušaj dalje: Ngai je imel sina edinca, in pred davnim, davnim časom mu je rekel: ‚Moj sin, na zemlji je mnogo nesrečnih ljudi; greh prvega očeta njihovega in prve matere je v njih srcih. Rad bi videl srečne in jih pustil v mojo vas, da bi bili srečni; a ker je omadeževano njihovo srce, ne morejo k meni. Ti, moj sin, operi njih srca s svojo krvjo, in srce človeško bo zopet lepo! — Ngai nam je torej dal edinega otroka, in

Jezus je zapustil lepo vas svojega očeta, da bi šel k belcem. Ti pa so ga umorili, ker je Bog hotel, da se operejo naša srca s krvjo njegovega Sina.“

Navdušen vzklikne Mozuri: „O, oče, kako dober je vendar Ngai! Ljubim ga iz vsega srca. Moje srce, glava, telo, vse je njegovo! Jaz ljubim Ngai! — Oče, bom li videl kdaj Ngai?“

„Mozuri,“ mu dem, „ti ga bodeš kmalu videl, če hočeš — prišel boš v njegovo vas — a greh je še v tvojem srcu, ki sta ga storila naš prvi oče in prva mati, ko sta bila Ngaiju nepokorna — kajti z življenjem dala sta nam greh, vrhutega pa še imaš dosti svojih grehov. Ti si Ngaija razžalil, v svojo vas pa jemlje le svoje prijatelje. Ti ga moraš prositi odpuščanja in svoje srce oprati od vseh madežev. Tu imam Ngaijevo vodo. Vliti ti jo hočem na čelo in tvoje srce bo očiščeno. Hočeš te vode? Jaz ti bom jo dal.“ — „Oče,“ odgovori, „danes še nočem biti krščen.“ — „Pač, pač, danes še!“ mu odvrnem, „kajti Ngai bi te znal že danes poklicati k sebi in zato moraš biti pripravljen: tvoje srce mora biti čisto in lepo!“

Tedaj pa nenadoma, v odločilnem trenutku, se vtakne nek čarovnik vmes, nek star, brezzoben mož, ki je s satanom v tesni zvezi in se nahaja kakih deset korakov od umirajočega. Bruhal je besede, ki so hotele omajati dobre sklepe novoizpreobrnjenca. Začel sem se bati za njegovo vero. Ni li bil poizkus satanov, da bi mi iztrgal eno dušo? — Bolnik je molčal nekaj minut. „Moj Bog! od krsta ne bode hotel nič več slišati!“ dejal sem si, in ta mučna napetost bila je zame moment največjega strahu! — Toda glej! nainkrat umirajoči po obeh rokah težko vstane. Trepetajočo glavo nagne na stran, odkoder je prihajal glas, in pretrgoma, prekinjen radi sopenja, ki je le težko prihajalo iz njegovih prsi, vzklikne: „Molči, pogan! nočem ničesar več vedeti o tvoji veri! Me razumeš? Vero tega očeta tukaj hočem imeti!“ — „Ako hočeš torej mojo vero,“ poprimem jaz besedo, „potem, Mozuri, moraš imeti tudi vodo Ngaijevo!“ Pripravljen pravi: — „Dobro, oče, dajte mi od te vode! Kajti jaz hočem videti Ngaija in priti v njegovo vas. Jaz ga ljubim! — ljubim ga iz vsega srca!“

Nato takoj poklekнем k umirajočemu. Skupaj obudiva iskren kes. Bog je stopil v dušo pogana, in dočim vlivam na golo glavo vodo odrešenja, očisti njegovo dušo in ji poda nadnaravno življenje. — Cerkev v Kikouyou je štela enega kristjana več, eno dušo, ki je bila blizu, da pohiti v nebesa.

„Oče,“ je nadaljeval, „zdaj, ko sem kristjan, ‚morata‘, prijatelj Ngaijev, sedaj bo me pač vzel k sebi. Kaj ne, oče?“ In ko to potrdim novokrščenemu Ludviku, pravi: „Tedaj mazili moje noge, da se takoj lahko napravim na pot, da pridem k Ngaiju. Oče, pojdimo hitro! Naprej, naprej!“

Ginjenost me je premagala, ko sem slišal to pripombo; nisem se mogel vzdržati: vroče solze so mi stopile v oko. Kar sem ravnokar slišal iz ust umirajočega, je bil glas božji, kajti nikdo mu še ni govoril o zakramentu poslednjega olja, po čemer je tako hrepenel. Bog je razsvetlil s svojo milostjo to novo pridobljeno dušo.

Mazilil sem torej noge starega Ludvika. Kmalu nato je odšla njegova duša v nebo. Tam je sedaj, o tem sem prepričan, kajti dobro je izvršil nalogo, ki sem mu jo dal za ljubega Boga in za blaženo Devico. Na dan njegove smrti se je še izpreobrnila neka zakrknjena poganka, in sledečega dne je šla z gorečim srcem za Boga za onim, ki je prišel v raj izprosil in dosegel njeno izpreobrnjenje.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca kimavca:

- Dne 9. kimavca, na praznik sv. Petra Klaverja, variha naše družbe.
- Dne 21. kimavca, na praznik sv. apostola Matevža.
- Dne 24. kimavca, na praznik Marije milostne za odrešenje jetnikov.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Nepopolni odpustek:

300 dni vsakokrat, kadar se ud udeleži s skesanim srcem tridnevnice pred praznikom sv. Petra Klaverja (9. kimavca).

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo za žive in mrtve ude.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Skupna vsota vseh za Odmev došlih darov v mesecu rožniku 1111 K 20 vin.

Darovi

od dne 1. do 30. rožnika 1914.

Za afriške misijone: M. Gradišnik 2 K, prečastiti gospod župnik J. Šelih 2 K 50, N. N. 1 K, N. N. 20 v, N. N. 1 K, družina Zaplotnik 5 K 50 v, A. Brdar 2 K 50 v, Millonig 2 K, F. Onič 3 K 10 v, J. Colnarič 1 K, Neimenovani 60 v, M. Horvat 3 K, Misijonski odsek Marijine družbe v Škalah 8 K, po nabiralniku 75 v, N. N. 1 K 15 v, po prečastitem gospodu župniku D. Janež 5 K 26 v, M. Božič 10 K, H. Dolinšek 5 K, Neimenovana 10 K, K. Hafner 60 v, J. Korošec 2 K, prečastiti gospod župnik J. Dernovšek 7 K, J. Tancer 50 v, F. Kamin 2 K, M. Figlic 3 K 10 v, F. Bak 1 K 20 v, N. N. 3 K, N. N. 1 K, N. N. 13 K 60 v, M. Pavalec (za ubožni zavod zamorskih otrok) 2 K 50 v.

Za sv. maše: Gradišnik 3 K, rodbina Male 57 K, po Millonig nabrano 6 K, M. Zarnik 2 K, M. Poženel 4 K, po K. Hafner 4 K.

Za stradajoče: Prečastiti gospod župnik Šelih 3 K, M. Pavalec 1 K 50 v, M. Planko 30 v, po J. Žnidaršič od neimenovane osebe 5 K, A. Solar nabrala 4 K 20 v, A. Sedej nabrala 5 K.

Za gobavce: N. N. 1 K, M. Kessler 5 K, A. Sedej 3 K, F. Zucchini 10 K, N. N. 5 K, po E. Magdič nabrano v Ljutomeru 7 K 20 v; za pločevinaste plošče za kapelico gobavskega doma: N. N. 5 K 20 v, F. Jenko 5 K 25 v, A. Kokalj 5 K 15 v, po Račić J. 7 K, prečastiti gospod župnik J. Pfajfar 5 K 15 v, M. Jerala 5 K 15 v, Kalinšek M. 5 K 20 v, Kalinšek A. 5 K 20 v, M. Ferlan nabrala 12 K.

Za odkup sužnjevev in botrinski darovi: Oblak M. za svojega krščenca 3 K, Neimenovan za odkup in botrinski dar dečka na ime: **Peter Klaver** 60 K, K. Adlasnik prispevek k botrinskemu daru za deklico na ime: **Marija Adlasnik** 10 K; M. Brankovič botrinski dar za dečka na ime: **Jožef Brankovič** 24 K; J. Schumi botrinski dar za dečka na ime: **Alojzij** 24 K; po vodstvu cerkve presvetege Srca Jezusovega, od neimenovane osebe, prispevek za odkup in botrinski dar zamorčkov na ime **Jožef in Marija** 40 K; E. Schumi botrinski dar za deklico na ime **Jožica** 24 K.

Za katehiste: M. Kostanjevec 5 K, N. N. 10 K.

Za kruh sv. Antona: N. N. 10 K, J. Železnikar 1 K, N. N. 3 K, J. Primožič 40 v, M. Rozman 30 v, M. in A. Primožič 1 K 10 v, po nabiralniku 2 K 5 v, V. Dolinšek 4 K, M. Razbornik 2 K, M. Gradišnik 3 K, prečastiti gos. od župnik J. Šelih 3 K, M. Bassa 2 K, M. Pikec nabrala 5 K, M. Lanišnik 1 K 10 v, po F. Kupčicu nabrano od celjskih dobrotnikov 13 K, po J. Žnidaršič 1 K, M. Žibret 3 K, N. N. 10 v, M. Male 1 K, M. Ogris 1 K, U. in M. Male 1 K 40 v, N. N. 1 K, M. Kaplan 1 K, A. Brdar 2 K 50 v, Anderwald 5 K, M. Lovšin 2 K, M. Skupic 40 v, J. Češarek 1 K, H. Kastelic 1 K, M. Zarnik 50 vinarjev, M. Grebenc 70 v, A. Murgelj 1 K, N. Polak 1 K, N. N. 3 K, N. N. 5 K, N. N. 24 v, N. N. 1 K, M. Tilko 2 K, A. Prestar 1 K, M. Gubanc 1 K, M. Skok 5 K, M. Logar 1 K 60 v, M. Jerše 1 K, M. Zarnik 2 K, M. Dernovšek 20 v, Tesnar F. 50 v, po prečastitem gospodu župniku D. Janež 2 K 79 v, M. Ažman 3 K, M. K. 1 K, F. Kadivnik 2 K, N. N. 1 K, N. N. 1 K, N. N. 20 v, J. Korošec 1 K, M. Gerbec 50 v, A. Sedej 2 K, M. Kot 5 K, M. Podrenik 20 v, J. Hočevar 40 v, A. Grabnar 2 K, A. Mečivnik 1 K, J. Čebin 1 K, M. Kavčič 1 K, F. Gregorač 7 K.

Za Klaverjev vinar: J. in M. Rozman 1 K 20 v, G. Gaberc 60 v, Petriček 40 v, M. Skof 60 v, M. Hočevar 60 v, C. Rejc 1 K 20 v, M. Vidmar nabrala 22 K, nabrano v tobačni tovarni po: R. Sirca 35 K, J. Račić 5 K 61 v, in F. Končan 14 K 68 v.

Za otroško zvezo je bilo nabrano 20 K 87 v. Natančneje poročilo glej v „Zamorskem otroku“.

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 10 K 60 v, nabrano po M. Sernak 211 K 10 v, A. Jordan 12 K, pre-

častiti gospod župnik J. Šelih 2 K, Dragoš B. 5 K, M. Erzar 3 K, P. Babič 24 K, Homolak 2 K, Fabian 3 K, rodbina Anderwald in Pavalec 5 K, Millionig 2 K, M. Krek 4 K, Poženeš 2 K, N. N. 4 K, A. Žajdala 5 K, M. Skwarce 4 K, M. Jordan 8 K, K. Knoblehar 10 K, A. Solar 11 K, K. Hafner 2 K, Janesch 3 K, A. Sedej 2 K, Jurjovec 5 K, Kaplan 2 K, Modic J. 6 K, Kalinšek 9 K.

Za misijonsko zvezo: Neimenovan 15 K, J. Anžič 50 vin., T. Kočevar 50 v, prečastiti gospod župnik J. Šelih 1 K, B. Dragoš 50 v, M. Pavalec 50 v, A. Sedej nabrala 3 K, L. Žontar nabrala 10 K.

Za Klaverjevo družbo: Prečastiti gosp. župnik J. Šelih 1 K, preč. g. župnik J. König 50 v, A. Lašič 50 v, A. Perše 50 v, K. Šutej 50 v.

Podporniški prispevki: J. H. 2 K, M. Zarnik 2 K.

Skupna vsota 1111 K 20 vinarjev.

Poslano v predmetih: N. N.: 1 oltarni prt; preč. g. župnik Jurinčič: 1 cerkveni zvonček; A. Erjavec: blago za obleko in žepne rute za krščenko „Stefanijo“; M. Züst: 2 svilnati ruti; preč. g. župnik Poljak: 1 mašno obleko in burzo; Neimenovan: 2 zlata prstana, kovinske verižice i. dr.; častite sestre Notre Dame iz K.: rožne vence, oblačila, znamke in štanjoli; preč. g. vikar Zupanc: rabljene znamke; preč. gosp. Marinčič in preč. g. vikar Čigon: rabljene znamke, enako tudi od več oseb. Mladenič Jožef Anderlič 500 komadov rabljenih znamk.

Duševne prednosti

za pospeševalce in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja.

Deležni so:

1. vsega zasluženja in vseh molitev misijonarjev v Afriki, katere podpira družba;

2. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrti uri;

3. del in delovanja družbenikov v zavodu sv. Petra Klaverja;

4. molitev, ki jih opravlja zanje vsak dan družba,

5. svete maše, ki se daruje tretjo nedeljo vsakega meseca v njihov namen, sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi vodje zavoda zanje;

6. po smrti sv. maše, ki se služi tretji petek vsakega meseca za njihov dušni mir, in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen;

7. svete maše, ki se daruje vsako leto meseca listopada za umrle podpornike in dobrotnike.

Našim cenj. naročnikom v Ameriki.

Da pošiljatev naročnine in misijonskih prispevkov olajšamo, naznanjamo našim cenjenim naročnikom in bralcem, da se ista lahko pošiljajo na sledeče naslove:

Družba sv. Petra Klaverja, 2813, S. 13th. St. — St. Louis, Mo.

„ „ „ „ 653 Center St. — Chicago Ill.

„ „ „ „ 1825 Orchard St. — Chicago Ill.

„ „ „ „ 333 Farwell ave. — Milwaukee, Wis.

„ „ „ „ 1539 White St. — Dubuque, Jo.

„ „ „ „ 2813 Colerain ave. — Cincinnati, Ohio.

Naslov ustanoviteljice in voditeljice Družbe sv. Petra Klaverja je:

Grofica Marija Terezija Ledóchowska, Rim, via Olmata 16, in se lahko vsak čas na njo obrne, kdor hoče natančnejšega pojasnila glede Družbe sv. Petra Klaverja in afrikanskih misijonov, ali radi pošiljatev misijonskih miloščin.